

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/53/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313010352
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5313010352.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudkýň JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na verejnom zasadnutí konanom 12. augusta 2014 prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/106/2013 zo 4.3.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/106/2013 zo 4.3.2014 boli obžalovaný Z. D. a Ing. U. D. podľa § 285 písm. f) Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca, sp.zn. Pv 342/13 z 13.9.2013 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe, že:

ako konatelia obchodnej spoločnosti zapísanej v Obchodnom registri Slovenskej republiky pod obchodným menom KONKOL, s.r.o., IČO: 36 394 939, so sídlom Rázusova 754, Čadca, v období od 30.11.2012 do 31.3.2013, v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení vo vtedy platnom znení a v zmysle zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení vo vtedy platnom znení zrážali z vymeriavacieho základu svojich zamestnancov poistné na nemocenské poistenie, na dôchodkové poistenie, na verejné zdravotné poistenie a na poistenie v nezamestnanosti, pričom zrazené poistné neodviedli Sociálnej poisťovni - pobočka Čadca a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., pobočka Čadca, toto si ponechali, čím uvedeným inštitúciám neodviedli poistné v celkovej sume 930,88 Eur, ktoré mohlo byť uhradené z finančných prostriedkov, ktorými spoločnosť disponovala.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie prokurátor s odôvodnením:

„S rozhodnutím súdu, pokiaľ ide o oslobodenie obžalovaných spod obžaloby sa nemožno stotožniť, nakoľko podľa ustanovenia § 285 písm. f) Tr. por. súd môže postupovať vtedy, keď po vyčerpaní všetkých dosažiteľných dôkazov a na základe výsledkov vykonaného dokazovania môže spoľahlivo, bez rozumných a dôvodných pochybností prijať záver, že trestnosť činu zanikla, čo však v tomto prípade splnené nebolo. Aby mohlo byť skonštatované, že páchatel sa dopustil trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 Tr. zák., musí byť preukázané, že páchatel, ako osoba konajúca a zodpovedná za firmu, teda aj za odvedenie zákonných odvodov, mal k dispozícii, po úhrade mzdových nárokov zamestnancov, dostatok finančných prostriedkov na to, aby zákonné odvody a preddavky na daň uhradil. Uvedená skutočnosť je preukazovaná znaleckým posudkom, kde v tomto prípade znalec Ing. Ladislav Janura potvrdil, že vo výplatných termínoch v období od 30.11.2012 do 31.3.2013 firma mala k dispozícii finančné prostriedky v takom rozsahu, že poistné Sociálnej poisťovni - pobočka Čadca a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., pobočka Čadca mohlo byť uhradené v celkovej sume 930,88 Eur, teda ku dňu 30.11.2012 v sume 198,83 Eur, ku dňu 31.12.2012 v sume 195,95 Eur, ku dňu 31.1.2013 v sume 222,15 Eur, ku dňu 28.2.2013 v sume 221,72 Eur a ku dňu 31.3.2013 v sume 92,59 Eur, čo vychádza z výpočtov

po zohľadnení úhrad v časovo predchádzajúcich mesiacoch, nakoľko pri nemenenom stave finančných prostriedkov v Slovenskej sporiteľni, a.s. sa javí nelogickým (bolo by to v neprospech páchatela), aby sa pre posúdenie trestnej zodpovednosti zohľadňoval v každom mesiaci stav finančných prostriedkov stále v sume 671,68 Eur, kde bolo potrebné zohľadniť predpokladané úhrady, ktoré mohli byť vykonané (z čoho sa vyvodzuje trestná zodpovednosť) a o takto kvázi vykonané úhrady bolo potrebné znížiť v nasledujúcom mesiaci stav finančných prostriedkov. Teda pri objektívne zistenom zostatku bolo potrebné urobiť zápočet všetkých predchádzajúcich odvodových povinností, ktoré mohli byť vykonané. Znalec uvedený prepočet vykonal a je uvedený na strane 3 posudku, len znalec stav disponibilných prostriedkov určil so zarátaním predchádzajúceho poistného a poistného v termíne, kedy mal byť platba uhradená. Odpočítaním dovtedy kvázi uhradeného poistného od disponibilných finančných prostriedkov zistených ku dňu splatnosti bolo možné skonštatovať, že ku dňu 30.11.2012 firma mala disponibilné finančné prostriedky v sume 1 100,13 Eur, ku dňu 31.12.2012 v sume 680,80 Eur, ku dňu 31.1.2013 v sume 459,10 Eur, ku dňu 28.2.2013 v sume 221,72 Eur a ku dňu 31.3.2013 v sume 431,01 Eur.

Ak bolo zistené, že firma mala k dispozícii finančné prostriedky na úhradu poistného a tieto nepoužila na platby v prospech Sociálnej poisťovne, resp. zdravotnej poisťovne, bolo možné skonštatovať naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. Pokiaľ ide o zodpovednosť konkrétnej osoby za spáchanie uvedeného trestného činu, tak po vykonanom dokazovaní bolo preukázané, že obaja konatelia (obžalovaní) mali vedomosť o nedoplatkoch na poistnom, o jeho neuhradení, pričom obaja mali rovnaké oprávnenia ohľadom nakladania s finančnými prostriedkami a rovnako nesú zodpovednosť za neuhradenie poistného.

V súvislosti s rozhodnutím súdu je v prvom rade nutné poukázať na znenie ustanovenia § 86 ods. 1 písm. e) Tr. zák. Uvedené ustanovenie umožňuje obvinenému, aby sa zbavil trestnej zodpovednosti (s poukazom na okolnosti tohto prípadu) v prípade, že dodatočne, do stanoveného termínu uhradí vykázané a neuhradené poistné za zamestnancov, pričom sa vyžaduje, aby úhrada bola úplná, teda aby obvinený dodatočne uhradil celé vyčíslené poistné a aby o takejto platbe neboli pochybnosti, a to najmä vo vzťahu k účelu platby. Aby bolo možné platbu zarátať na úhradu dlžného poistného, ktoré je predmetom trestného konania, musí byť jednoznačné, že na takýto účel uskutočnená platba bola poukázaná. Táto okolnosť však v prípade dodatočných platieb realizovaných obžalovanou Ing. U. D. jednoznačne preukázaná nebola. Je zrejmé, že dňa 11.6.2013 bola na pobočke Sociálnej poisťovne v Žiline realizovaná platba v sume 198,83 Eur (uvedená suma zodpovedá sume dlžného poistného za mesiac október 2012), ďalej platba v sume 195,59 Eur (uvedená suma zodpovedá sume dlžného poistného za mesiac november 2012) a platba v sume 105,58 Eur. Ďalej dňa 6.9.2013 boli na uvedenej pobočke Sociálnej poisťovne realizované platby v sume 86,77 Eur a v sume 266,54 Eur. Pri všetkých týchto platbách boli na príjmových pokladničných dokladoch uvedené identifikátory, najmä však špecifické symboly 1710008313, 1712114012, 1710208513 a 1710640113. Uvedené špecifické symboly predstavujú čísla rozhodnutí, platobných výmerov, ktorými boli firme KONKOL, s.r.o. Čadca vyrubené nezaplatené odvody. V tejto súvislosti treba poukázať na znenie ustanovenia § 142 ods. 7 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, podľa ktorého fyzická osoba a právnická osoba, ktoré sú povinné odvádzať poistné, sú povinné pri platení poistného platbu poistného identifikovať a uviesť k nej variabilný symbol a špecifický symbol. Bez uvedenia variabilného symbolu a špecifického symbolu k platbe poistného spôsob zaevidovania a priradenia platby poistného k obdobiu určí Sociálna poisťovňa. Zároveň podľa § 142 ods. 9 uvedeného zákona špecifický symbol je číselné označenie príslušného kalendárneho mesiaca a kalendárneho roka. Pri platení poistného predpísaného rozhodnutím Sociálnej poisťovne je špecifický symbol uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia. Je teda zrejmé, že vyššie uvedené platby smerovali k úhrade platobných výmerov s konkrétnymi číslami 1710008313, 1712114012, 1710208513 a 1710640113, pričom týmito výmery boli firme KONKOL, s.r.o. Čadca vyrubené nezaplatené poistné tak za zamestnancov, ako aj za zamestnávateľa, nešlo výlučne o poistné len za zamestnancov. Platby vykonané Ing. U. D. však nenesú žiadny ďalší identifikátor, na základe ktorého by bolo možné jednoznačne stanoviť účel platby. Menovaná síce uviedla, že jej úmyslom bolo uhradiť dlžné poistné za zamestnancov, no jednoznačný dôkaz o tom chýba, dokonca aj svedkyňa I. z pobočky Sociálnej poisťovne v Žiline nepotvrdila, že by sa niekedy stretla s požiadavkou platiteľa poistného, aby bola platba zaúčtovaná vyslovene na konkrétny účel, teda nepotvrdila údaj prezentovaný obžalovanou Ing. D. o jej úmysle poukázať platbu na špecifický účel. Momentálne sa takto platby v Sociálnej poisťovni bližšie špecifikujú poznámkou do kolónky príjmového pokladničného dokladu označeného názvom "Poznámky:", kde by mala byť uvedená poznámka: "platba poistného za zamestnancov za mesiac 10/2012". Vtedy je možné jednoznačne určiť

účel platby. Posúdenie účelu platby má pritom veľký význam, nakoľko tento by bolo možné bez jeho špecifikácie zneužiť na viacero prípadov. Vychádzajúc z tohto prípadu, ak platiteľ uvedie ako špecifický symbol číslo výmeru Sociálnej poisťovne, tak sa má za to, že platba je určená na úhradu poistného vyrubeného týmto výmerom, a to bez rozdielu prednosti platby, či už na poistné za zamestnancov, alebo za zamestnávateľa. Sociálna poisťovňa takúto platbu rozpočíta pomerne na obe platby, nakoľko takýto postup má oporu v zákone (§ 142 ods. 7, ods. 9 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení), okrem prípadu, že by bolo zjavné, na ktorý účel je platba určená. Pri platbe na úhradu konkrétneho výmeru Sociálnej poisťovne bez špecifikácie účelu platby by páchatel' mohol v konaní pre trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 Tr. zák. tvrdiť, že platbu chcel zaplatiť na úhradu poistného za zamestnancov, no rovnakú argumentáciu by mohol použiť pri prípadnom súbežnom trestnom stíhaní pre trestný čin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 Tr. zák., kde by mohol tvrdiť, že platba je na úhradu poistného za zamestnávateľa, čo sa v súčasnosti bežne deje. Rovnako tak pri platbe na účely konkrétneho platobného výmeru Sociálnej poisťovne môže páchatel' sledovať elimináciu rizika, ktoré prinášajú nedoplatky na poistnom. Súd však bez relevantného podkladu či dôkazu o účele platby vo vzťahu k Sociálnej poisťovni uveril tvrdeniu obžalovanej Ing. U. D., že táto mala úmysel uhradiť poistné len za zamestnancov, kde jej tvrdenie má logiku len s ohľadom na vedené trestné stíhanie a čas, dokedy mohla platbu pre účely účinnej ľútosti realizovať, no rovnakú argumentáciu by mohla menovaná použiť aj pri prípadnom následnom trestnom stíhaní pre trestný čin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 Tr. zák., resp. pri snahe eliminovať riziká uvedené v zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení.

Aj keby súd teoreticky uveril tvrdeniu obžalovanej Ing. D. o tom, že platby v pobočke Sociálnej poisťovne v Žiline boli na úhradu dlžného poistného za zamestnancov, tak stále nemožno záver o dodatočnej úhrade poistného verifikovať vo vzťahu k Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., kde platba prebehla 6.9.2013 s uvedením identifikátorov, ktoré viedli zdravotnú poisťovňu k započítaniu platby 253,23 Eur na iné účely, pričom možno poukázať pri účele platby aj na vyššie uvedenú argumentáciu, na základe čoho Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., pobočka Čadca stále evidovala neuhradené poistné za zamestnancov aj po podaní obžaloby v sume 69,93 Eur a za zamestnávateľa v sume 214,48 Eur, kde dňa 31.10.2013 bola zaevidovaná platba s uvedením účelu platby za zamestnancov v sume 6,45 Eur a tak sa podlžnosť na poistnom za zamestnancov znížila na sumu 63,48 Eur. Teda pri platbe 31.10.2013 platiteľ uhradil platbu na poistné za zamestnancov, teda si bol vedomý, že toto nie je uhradené.

Keďže deň po preštudovaní vyšetrovacieho spisu nebolo uhradené dlžné poistné za zamestnancov vo vzťahu k Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. pobočka Čadca a taktiež nemožno jednoznačne verifikovať účel platby vo vzťahu k poistnému platenému Sociálnej poisťovni, pobočka Žilina, ktorý nebol jednoznačne preukázaný, nemožno skonštatovať, že prichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 86 ods. 1 písm. e) Tr. zák., teda nemožno prijať záver, že by zanikla trestnosť činu, pre ktorý boli obžalovaní Z. D. a Ing. U. D. trestne stíhaní, a v nadväznosti na to nemohol súd postupovať podľa § 285 písmeno f) Tr. por. Postup podľa tohto ustanovenia by bol možný pri úplnej úhrade poistného za zamestnancov najneskôr deň po preštudovaní spisu, kde minimálne podlžnosť vo vzťahu k Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., pobočka Čadca bola verifikovaná a akceptované platby adresované Sociálnej poisťovni na tento účel sú nejednoznačné bez reálneho základu vo vykonanom dokazovaní.

S poukazom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd Žilina podľa § 321 odsek 1 písm. b), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Čadca a podľa § 322 odsek 1 Tr. por. vrátil vec Okresnému súdu Čadca, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.“

Obžalovaná Ing. U. D. sa k písomným dôvodom prokurátora písomne vyjadrila prostredníctvom svojho obhajcu nasledovne: „S názorom súdu aj obžaloby je možné súhlasiť v otázke trestnej zodpovednosti za neodvedenie dane a poistného podľa ust. § 277 Tr. zák., avšak len do momentu, kedy možnosť disponovať s prostriedkami spoločnosti zmari jedna zo zodpovedných osôb tým, že finančné prostriedky spoločnosti predstieranými úkonmi prevedie na inú sebe blízku osobu. V tomto momente druhá zodpovedná osoba konajúca za spoločnosť stráca možnosť dispozitívnym úkonom splniť povinnosť odviesť daň a poistné. Táto skutočnosť v prejednávacom prípade nastala, avšak OČTK v prípravnom konaní a ani súd na hlavnom pojednávaní tomu nevenovali pozornosť. Je však nepochybné, že v prejednávacom prípade obž. Ing. U. D. naplnila podmienky účinnej ľútosti, a to tým, že z vlastných prostriedkov uhradila dlžné poistné podľa súm definovaných rozhodnutím sociálnej poisťovne a zdravotnej poisťovne nasledujúci deň po dni, kedy sa dozvedela o výsledkoch vyšetrovania. Dlžné poistné uhradila do výšky podľa znaleckého posudku, teda takej,

ktorou mohla spoločnosť podľa znaleckého posudku disponovať, aj keď jej takáto dispozícia konaním druhého konateľa bola znemožnená. Tým splnila podmienky podľa ust. § 86 ods. 1 písm. e) Tr. zák. Zánik trestnej zodpovednosti pre účinnú ľútosť predpokladá, že tu existovali podmienky trestnej zodpovednosti za trestný čin u každého páchatel'a individuálne, čo ani orgány činné v trestnom konaní a ani súd neskúmal. V opačnom prípade by súd musel dospieť k záveru, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie voči Ing. U. D., nie je trestným činom. Právny názor obžaloby, že pre posúdenie dôvodu platby je potrebné postupovať pri prekontrolovaní účelu platby podľa zákona o sociálnom poistení, rovnako ako súd považujeme za chybný, pretože v trestnom konaní je potrebné skúmať úmysel zodpovednej osoby, ktorá svojím prejavom vôle reparuje konkrétne porušenie zákona ustálené v obvinení. Je irelevantné, na akú pohľadávku si poskytnuté plnenie započíta adresát platby. Svoj úmysel, na aký účel uhradila platby Ing. D., preukázala v pokladni, kde uviedla, že ide o úhrady dlžných súm za zamestnancov. Opak jej tvrdenia v konaní preukázaný nebol. Je dôvodný teda záver, že súd vyhodnotil jej tvrdenie správne, pretože aj keby vznikla pochybnosť o pravdivosti jej tvrdenia, súd je povinný postupovať podľa zásady in dubio pro reo.

Máme za to, že prokurátor protirečil na hlavnom pojednávaní vlastným dôkazom, znaleckému posudku, ale najmä účelu, prečo zákon chráni objekt podľa ust. § 277 Tr. zák. (primárnym záujmom nie je trestanie páchatel'a, ale splnenie zákonnej odvodovej povinnosti páchatel'a). Je dôvodné tvrdiť, že obžaloba nebola podporená žiadnymi dôkazmi, na základe ktorých by bolo možné obžalovaných uznať vinných podľa ust. § 277 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, ktorý je v nej uvedený, pretože prokurátor opomenul zásadnú právnu skutočnosť dôležitú pre rozhodnutie, a to, že nastali skutočnosti podľa ust. § 86 písm. e) Tr. zák. Tieto skutočnosti ani len v obžalobe neuviedol, čo je v rozpore s ust. § 2 ods. 10 Tr. por., resp. ust. § 215 ods. 1 písm. h) Tr. por. Teda prokurátor bol obligatórne povinný zastaviť trestné stíhanie už po vykonaní prípravného konania a úhrade dlžných súm na poistnom, nakoľko trestnosť činu zanikla už v tomto štádiu konania. Ten v rozpore so zákonom podal obžalobu voči v tom čase už nevinným osobám. Z uvedených dôvodov navrhujeme, aby odvolací súd zamietol odvolanie prokurátora podľa ust. § 319 Tr. por., pretože nie je dôvodné.“

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por. Odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 1 Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Po splnení preskúmvacej povinnosti krajský súd zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 285 písm. f) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.

Odvolačný súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dôsledne riadil citovanými zákonnými ustanoveniami.

Aj podľa názoru krajského súdu oslobodzujúci výrok prvostupňového súdu je správny, zákonný a má dostatočnú oporu vo vykonaných dôkazoch.

Krajský súd po preskúmaní obsahu spisu ďalej zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7, práva na obhajobu - § 2 ods. 9, voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12 a rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14. Súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe, v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona. Závery okresného súdu, prezentované vo výrokovej časti rozsudku, týkajúce sa oslobodenia obžalovaných spod obžaloby a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku, si v celom rozsahu krajský súd osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje. Odôvodnenie rozsudku teda učinil súd prvého stupňa v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd oslobodzujúci rozsudok odôvodnil okrem iného nasledovnými úvahami: „Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaná Sociálnej poisťovni a Všeobecnej zdravotnej poisťovni uhradila dlžné poistné v sumách uvedených v príjmovom pokladničnom doklade. Uvedené platby realizovala v dobe po vznesení obvinenia, a to dňa 11.6.2013 a následne po preštudovaní vyšetrovacieho spisu dňa 6.9.2013. Podľa vyjadrenia obžalovanej pri úhrade týchto platieb príslušnému pracovníkovi uviedla, že ide o úhrady dlžných súm za zamestnancov. Obžalovaná platby realizovala po tom, čo jej bolo vznesené obvinenie (28.5.2013) a kedy bolo uznesenie o vznesení obvinenia doručené jej obhajcovi (5.6.2013).

V uvedenom čase bol vypracovaný aj znalecký posudok, v ktorom boli rozpísané dlžné sumy na poistnom za zamestnancov, a teda obžalovaná mohla vedieť výšku dlhu za jednotlivé obdobia, ktorá korešponduje aj so sumami, ktoré postupne uhradila Sociálnej poisťovni a taktiež časť dlžnej sumy bola uhradená dňa 6.9.2013, teda v posledný deň, kedy mohla využiť ustanovenie o účinnej ľútosti. Takto bola realizovaná aj platba vo Všeobecnej zdravotnej poisťovni, teda v posledný deň, kedy mohla využiť ustanovenie o účinnej ľútosti, hoci v tento deň obžalovaná uhradila inú než dlžnú sumu za žalované obdobie. Vykonaným dokazovaním, najmä výsluchom zamestnancov príslušných inštitúcií bolo preukázané, že obžalovaná uvedené platby realizovala, no nevedeli sa jednoznačne vyjadriť, či pri úhrade týchto platieb obžalovaná uviedla, že ide o platbu iba za zamestnancov. Títo zamestnanci uviedli, že ak by obžalovaná túto skutočnosť uviedla, bolo by to uvedené v poznámke príslušných dokladov o ich úhrade. K okolnostiam týchto úhrad sa však s odstupom času nevedeli presnejšie vyjadriť vzhľadom na množstvo klientov, ktorých denne vybavujú. Vzhľadom na tieto pochybnosti súd vyhodnotil túto dôkaznú situáciu v prospech obžalovanej a má za to, že obžalovaná využila ustanovenie o účinnej ľútosti v zmysle § 86 písm. d) Tr. zák. a nakoľko došlo v celom rozsahu k úhrade dlžných súm za žalované obdobie, súd oboch obžalovaných v zmysle § 285 písm. f) Tr. por. oslobodil spod obžaloby, lebo trestnosť činu zanikla.“

Dôvody napadnutého rozsudku sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Odvolačný súd znovu pripomína, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolaciemu súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých samosudkyňa okresného súdu založila svoje odsudzujúce rozhodnutie.

Krajský súd ďalej poznamenáva, že pokiaľ sa skutkové závery prvostupňového súdu zakladajú na vnútornom presvedčení, získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a tieto závery boli vyvedené na podklade úplného zistenia skutočného stavu veci a úvahám, ktorými sa k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory, nemožno im potom v neprospech obžalovaného úspešne odporovať odvolaním len preto, že súd mohol dospieť aj k iným záverom, keby sa bol spravoval inými úvahami.

Súd prvého stupňa sa zaoberal a vysporiadal s návrhmi na dokazovanie, skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožnil so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Krajský súd po preskúmaní hodnotenia dôkazov vykonaných okresným súdom nezistil, že by súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nepostupoval podľa zákona v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a vykonané dôkazy by vyhodnotil jednostranne v prospech obžalovaných.

Odvolací súd sa stotožnil s vyhodnotením dôkaznej situácie tak, ako to urobil okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Nemožno sa stotožniť s tvrdením prokurátora, v ktorom uviedol: „Keďže deň po preštudovaní vyšetrovacieho spisu nebolo uhradené dlžné poistné za zamestnancov vo vzťahu k Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. pobočka Čadca a taktiež nemožno jednoznačne verifikovať účel platby vo vzťahu k poistnému platenému Sociálnej poisťovni, pobočka Žilina, ktorý nebol jednoznačne preukázaný, nemožno skonštatovať, že prichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 86 ods. 1 písm. e) Tr. zák., teda nemožno prijať záver, že by zanikla trestnosť činu, pre ktorý boli obžalovaní Z. D. a Ing. U. D. trestne stíhaní, a v nadväznosti na to nemohol súd postupovať podľa § 285 písmeno f) Tr. por. Postup podľa tohto ustanovenia by bol možný pri úplnej úhrade poistného za zamestnancov najneskôr deň po preštudovaní spisu, kde minimálne podližnosť vo vzťahu k Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., pobočka Čadca bola verifikovaná a akceptované platby adresované Sociálnej poisťovni na tento účel sú nejednoznačné bez reálneho základu vo vykonanom dokazovaní.“

Krajský súd v tejto súvislosti pripomína, že vina obžalovaného musí byť preukázaná nespochybniteľne a musí sa opierať o dôveryhodné dôkazy. Treba prisvedčiť obhajobe obžalovanej Ing. U. D., že je irelevantné, na akú pohľadávku si poskytnuté plnenie započítal adresát platby. Dôležitý bol úmysel obžalovanej, že uhrádzala dlhované poistné za zamestnancov. Ak prokurátor uvedenú obhajobu obžalovanej považoval za nehodnovnú, mal v trestnom konaní bezpečne preukázať opak jej tvrdenia.

Aj podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania odôvodňujú postup podľa § 285 písm. f) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.